
[2004-14-RE](#)

CAUSA 2004-14-RE

Número de registre 547-2004. Recurs d'empara

AUTE DEL 25 DE GENER DEL 2005

BOPA núm. 10, del 2 de febrer del 2005

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional el 10 de desembre del 2004 per la representació processal de la Sra. Isabel Beltrame Moreno, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència del 26 de juliol del 2004, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per haver-se produït una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció i del dret a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució i atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari infringits els drets continguts a l'article 10 de la Constitució, que anul·li la resolució objecte de recurs, que declari el dret a practicar la prova sol·licitada per aquesta part durant el decurs de la segona instància i que retrotregui "les actuacions dutes a terme en el marc de la present causa fins al moment anterior a la dita sentència, per tal que el propi M. I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, prèvia admissió i pràctica de la mateixa, dicti nova resolució prenent en consideració la prova proposada per aquesta part en el decurs de la segona instància del present plet";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 14 de gener del 2005;

Havent escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Didier Maus.

Antecedents

Primer

El 26 de gener del 2004, el Tribunal Unipersonal de la Secció Administrativa de la Batllia va desestimar la demanda de la Sra. Isabel Beltrame Moreno mitjançant la qual sol·licitava l'anul·lació de les resolucions del 13 de gener i del 24 de març del 2003 de la Caixa Andorrana de Seguretat

Social (CASS) que li atorgaven una pensió per invalidesa per malaltia del grup I, ja que ella considerava que no podia dur a terme cap tasca laboral i que per tant li corresponia una invalidesa del grup II.

Segon

La representació processal de la Sra. Isabel Beltrame Moreno va interposar un recurs d'apel·lació i, el 26 de juliol del 2004, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència que confirmava la sentència del Tribunal Unipersonal de la Batllia i declarava que les resolucions de la CASS eren conformes a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

Tercer

La representació processal de la recurrent va presentar un incident de nul·litat d'actuacions contra la sentència del Tribunal Superior de Justícia esmentada per considerar que es vulnerava el dret a un procés degut, ja que la negativa de practicar la prova sol·licitada en el marc de la segona instància, d'acord amb les disposicions de l'article 64 d) de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal provocava la seva indefensió.

Quart

El 17 de novembre del 2004, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute que desestimava l'incident de nul·litat per considerar, primerament, que l'incident de nul·litat d'actuacions és un procediment excepcional mitjançant el qual no es pot "prendre com a referència la resolució per establir un nou debat en termes de legalitat ordinària a partir d'allò que diu o que no diu només posar de relleu trencaments de les garanties que els tribunals han de dispensar per fer efectiu aquell dret". Segonament, la Sala esmentada considera que l'informe encomanat per la Batllia sobre l'estat de salut de la demandant representa una garantia essencial per ella, ja que ha estat realitzat per perits independents i la demandant, en canvi, s'ha limitat a simples afirmacions sobre l'agreujament de la simptomatologia derivada de les adherències postoperatòries sense acreditar-ho mitjançant un informe mèdic. Per tant, cap element nou justificava la pràctica de noves proves en segona instància, pràctica que seria excepcional, segons els termes que figuren a l'article 64 de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal.

Cinquè

El 10 de desembre del 2004, la representació processal de la Sra. Isabel Beltrame Moreno va presentar un recurs d'empara per vulneració del dret a la jurisdicció i del dret a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

En el seu escrit, la part recurrent al·legava que partint de l'agreujament de les patologies sofertes, de la contradicció entre la documentació mèdica elaborada per especialistes aportada per ella en la primera instància i el peritatge elaborat pel Servei de Medicina Legal "el qual hauria estat dut a terme sense disposar dels suficients coneixements relatius a cadascuna de les patologies" sofertes, concorrien elements més que suficients per tal de procedir, d'acord amb l'article 64 de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal a la pràctica de la prova pericial sol·licitada en segona instància. I afegia que "La negativa a practicar aquesta prova, totalment procedent tant a nivell formal (processal) com material, situa aquesta part en una evident indefensió, en no poder complementar o rebatre una prova a tots ulls insuficient i contradictòria amb la prova documental aportada per aquesta part, vulnerant-se el dret a la jurisdicció i a un procés degut."

Així mateix, la recurrent, després de citar la sentència del Tribunal Constitucional recaiguda en la causa 97-1-RE, manifesta que “és òbvia la procedència de la pràctica de la prova sol·licitada, la seva imperiosa necessitat per a la bona resolució de la controvèrsia existent i, per tant, l'evident situació d'indefensió material en que la negativa del M. I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra m'ha situat, havent estat conculcats, en conseqüència, els drets a la jurisdicció i a un procés degut constitucionalment garantits.”

Per acabar, aquesta representació processal demanava al Tribunal Constitucional que atorgués l'empara sol·licitada, que declarés infringits els drets continguts a l'article 10 de la Constitució, que anul·lés la resolució objecte de recurs, que declarés el dret a practicar la prova sol·licitada per aquesta part durant el decurs de la segona instància i que retrotregués “les actuacions dutes a terme en el marc de la present causa fins al moment anterior a la dita sentència, per tal que el propi M. I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, prèvia admissió i pràctica de la mateixa, dicti nova resolució prenent en consideració la prova proposada per aquesta part en el decurs de la segona instància del present plet.”

Sisè

El 14 de gener del 2005, el Ministeri Fiscal va presentar el seu informe en què considerava que en “el procediment contenciós administratiu objecte del present recurs, la Sala Administrativa del Tribunal Superior ha raonat motivadament en el II Fonament de Dret que cap circumstància nova justifica la pràctica de noves proves conforme a l'article 64.c) i també en l'incident de nul·litat es recull en el III Fonament de Dret que la Sra. Isabel Beltrame no va aportar cap informe mèdic que acredités algun canvi en la seva situació mèdica sinó simples afirmacions que segons el Magistrat ponent va considerar que no acreditaven cap element nou que justifiqués la pràctica de noves proves que són de caràcter excepcional en la segona instància.”

També manifestava que al “Tribunal Constitucional li està vedat entrar a valorar les interpretacions i valoracions de la prova efectuades pels Tribunals ordinaris en l'exercici de la seva pròpia competència” i que en aquest cas la resolució objecte de recurs “es troba plenament raonada i fonamentada sense que de la mateixa es pugui extreure el greuge constitucional al·legat pel recurrent.”

Així doncs, el Ministeri Fiscal sol·licitava la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2004-14-RE per manca de contingut constitucional en les pretensions formulades, de conformitat amb el que disposa l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Fonament jurídic únic

En l'aute del Tribunal Constitucional del 12 de maig de 1997 (causa 97-1-RE) es defineix el que, en matèria de proves, pot produir una vulneració de l'article 10 de la Constitució. Cal que les demandes de proves o de peritatges siguin processalment pertinents, idònies amb la finalitat pretesa i rellevants a l'efecte de la resolució del procés. Correspon a qui al·lega la lesió dels drets a la jurisdicció i a un procés degut, tant davant els jutges ordinaris com davant aquest Tribunal, aportar els elements pertinents que la justifiquin. Per tant, no hi ha cap motiu perquè s'hagi de debatre aquesta jurisprudència.

En la sentència del 26 de juliol i en l'aute del 17 de novembre del 2004, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va declarar sobiranament que “cap circumstància nova no justifica la pràctica de les proves” i que “cap element nou justifica la pràctica de noves proves en segona

instància". Per tant no es pot al·legar que el Tribunal Superior de Justícia hagi descuidat examinar les pretensions adduïdes per la recurrent.

Considerant que la Sra. Isabel Beltrame Moreno reproduïx davant el Tribunal Constitucional els arguments desenvolupats anteriorment davant el Tribunal Superior de Justícia que van ser sobiranament rebutjats pels jutges del fons. En aquestes condicions aquest Tribunal, que no és un grau suplementari de jurisdicció, ha de declarar la inadmissió a tràmit del recurs d'empara presentat per la Sra. Isabel Beltrame Moreno.

A més, si la Sra. Isabel Beltrame Moreno considera que el seu estat de salut ha evolucionat de tal manera que cal procedir a un nou examen de la seva pensió d'invalidesa, sempre pot tornar a presentar el seu cas davant la Caixa Andorrana de Seguretat Social (CASS).

D'acord amb l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, es declara la inadmissió a tràmit d'aquest recurs.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2004-14-RE, interposat per la representació processal de la Sra. Isabel Beltrame Moreno, contra la sentència del 26 de juliol del 2004, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

No hi ha condemna expressa en costes per no existir parts contràries.

Tercer

Notificar aquest aute a la representació processal de la Sra. Isabel Beltrame Moreno, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Quart

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, pel Tribunal Constitucional, el 25 de gener del 2005.

Philippe Ardant

Miguel Ángel Aparicio Pérez

President

Vicepresident

Didier Maus

Miguel Herrero de Miñón

Magistrat

Magistrat